

(המשך מעמוד 9)

כמו נפוליאון ה'3, הגיע היטלר לשלטון בדרך דמוקרטית, עלידי דימוגיה סוציאליסטית לאומנית וקונגריה עם כוחות הריאקציה השחורה. אך אחרי שהגיע, מיד לבטל את שיטת הבחירות. תחת בחירות דמוקרטיות באו מישאליהעם, שאישרו (תמיד ברוב של קרוב למאה אחוז) את נצחונותיו השונים של הפירוד. מישאליהעם אלה שימשו לתעמולה הנאצית כהוכחה לכך כי רובה המכריע של האומה הגרמנית חומך במישטר.

אולם לא הרוגמה הנאצית עומדת כיום לנגד עיני העולם. לנפוליאון ה'3 יש יורש קרוב יותר, במולדתו שלו. זהו הגנרל שארל דהגול, שאפשר לכונו בשם נפוליאון ה'4. הדמיון הוא כשטח השיטה. כמו קודמו, הגיע דהגול לשלטון בדרך דמוקרטית. הוא ניבחר כדי להציל את החוקה. כבר למחרת היום ניגש לחיסול החוקה. הוא הקים "רפובליקה חדשה", שאינה רפובליקה כלל, וניסח חוקה חדשה שהוא עצמו הפר אותה מאז בגלוי פעמים רבות.

דרכו של דהגול אל השלטון המוחלט רצופה מישאליהעם. כולם נוסחו כך שאי אפשר היה לאדם ברדעת להצביע "לא". האם אתה רוצה בשלום באלג'יריה? האם אתה רוצה שדהגול ימשיך להציל את המולדת? האם אתה רוצה שהנשיא יבחר עלידי העם? לאורך כל החזיתות חיקה הקיסר החדש את קודמו הגדול. הוא ניצל את המתיחות הבטחונית, כדי ליצור אחירה כללית של פחד. הוא שילב את ההתלהבות הלאומנית בתוכניות לחימוש אטומי גרנדיוזי, שיעלו הון תועפות. הוא הבטיח להמונים הבטחות סוציאליטיות מעורסלות, ובאותה שעה משך לצידו את קציני-הצבא, את הכמורה ואת איליההון. ומדי פעם איים בהתפטרות ותיאר מה צפוי במיקרה כזה: מלחמת-אזחים, אנארכיה, תהוהוה. תוך כדי כך חיסל דהגול בהדרגה את הפרלמנט. מדי פעם ערך מישאליהעם. במישאל האחרון זכה שוב לרוב (אם כי קטן יחסית), אחרי שחטם את הרדיו והטלביזיה בפני כל יריביו, כשעה שהוא עצמו חדר באמצעות הטלביזיה לתוך כל בית צרפתי.

לפי תוכנית מחוכמת מאד, נערכו הבחירות הכלליות מייד אחרי מישאליהעם. ההמונים תפסו, למחרת מישאליהעם, כי הגוליסטים מנצחים. כל המון רוצה להיות בצד המנצח — וזהו אחת התכונות היסודיות של המון. כך זכה דהגול גם לרוב מכריע בפרלמנט החדש, הריק מכל תוכן. הסיעה הגוליסטית מודה בגלוי כי אין לה שום תוכנית ושום מצע, זולת זה: לעשות ככל העולה על דעתו של דהגול, יהיה אשר יהיה.

עובדה רבת-משמעות: דהגול הוא הצרפתי הראשון מאז נפוליאון ה'3 שזכה לרוב מוחלט בפרלמנט. כדי להגיע לכך היו דרושות לו רק ארבע שנים של מישאליהעם רצופים.



מישאל על ניתוח סרטן

למראית-עין אין הבדל עקרוני בין מישאליהעם ובחירות. כאן וכאן נישאל העם במישרין, כאן וכאן הוא יכול להכריע כאוות נפשו. אולם ישנו הבדל מהותי.

אדם, החולה בסרטן, לא יערוך בין ידידיו ובני-משפחתו מישאל על השאלה אם לעבור ניתוח או לא. הוא יקרא לרופא, שלמד את המקצוע, ויתן לו להכריע. הוא הדן לגבי שאלות המדינה. הבוחר הפשוט אינו יכול להחליט, כי פשוט אין לו הזמן והאפשרות ללמוד את הבעיות על בוריי. במישטר דיקטטורי הוא מוסר את העניין לידי הרון. במישטר דמוקרטי הוא בוחר בכמה עשרות או מאות נציגים מקצועיים, חברי הכנסת, מתוך תקנה כי אלה ילמדו את הבעיות ויתעמקו בהן.

יש הרבה ליקויים במישטר פרלמנטארי. בצורה הקולעת ביותר הוא הגדר עלידי וינטטון צירציל, בפסקו: "הדמוקרטיה היא צורת-השלטון הגרועה ביותר, זולת כל הצורות האחרות." יש דמוקרטיה טובה ופחות טובה. יש מדינות (כמו ארצות-הברית) שהפרלמנט שלהן עומד על הגובה, ממלא את תפקידו בהצטיינות ושופע כוחות רעננים ותוססים. יש מדינות (כמו הרפובליקה הצרפתית הרביעית וישראל) בהן סולדים ההמונים מן המפלגות הישנות, מפני שמצפונן גמיש ועקרוניתיהן מכוריים, ומפני שהן הפכו זה מכבר מושבי-זקנים רעיוניים ואישיים. אולם במיקרה כזה יש לפעול למען סיהור המפלגות והצלת הכנסת. להחליף את החלטות הכנסת במישאליהעם — פירושו לשפוך את תינוק הדימוקרטיה יחד עם מיהאמבט המזוהמים. זוהי, בדיוק, הסכנה הצפויה למדינת ישראל.



נפוליאון ה'5 מפדונסק

דויד בן-גוריון נולד שלוש שנים אחרי מותו של נפוליאון ה'3, כמה שנים לפני שנולד נפוליאון ה'4. ספק אם התעמק אי-פעם בקורות שלטונו של ההרפתקן הקיסרי, כפי שהוא מתעמק לאחרונה בשיטותיו של הנשיא הקיסרי. אך בן-גוריון דומה ללואי נפוליאון יותר מכפי שדומה לו שארל דהגול.

כל היסודות ישנם כאן: ההתלהבות בתור איש השמאל, ההתפתחות לקראת הימין, ההתמסרות הגוברת והולכת לבורגנות הגבוהה ולכמרים, העידוד הבלתי-מרוסן לקומץ עשירים להתעשר עוד יותר, תוך הקפאת שכרם של ההמונים. כמו נפוליאון ה'3, עבר בן-גוריון מפווה של לוחם-חרות ליבראלי סוציאליסטי לפווה של מצביא עטור-נצחון, הנושא חזון שובניסטי-מיליטריסטי.

הקיסרות של נפוליאון ה'3 היתה אם כל הדיקטטורות הימניות של המאה ה'20. דיקטטורות אלה מבוססות על הפיכת ה"עם" ל"המון". הפנייה של הדיקטטור אינה אל ציבור אחראי, נאור, המחולק לאלפי תאים חברתיים — שכבות, אינטרסים, כנסיות, השקפות ומפלגות ("ציבור פלוראליסטי"), אלא אל המון נלהב. לציבור יש מיבנה פנימי, כמו לבניין ארכיטקטוני. יש בו איוון פנימי של סמכויות ותחומי-שלטון. כל זה אינו נוח לדיקטטור. על כן מסרת כל דיקטטור ימני הוא לפורר את הציבור, להפוך אותו להמון.

משמע: להרוס את המיבנה הפנימי, לרכז את כל הסמכויות ביד אחת, להסוך את הבניין לגל של אבנים בודדות. זוהי האטומיזציה של החברה, הורדת מיליוני האזרחים למכנה המשותף הנמוך ביותר. ההמון מורכב מנרגירים בודדים, שהם כחומר בידי היוצר. בישראל אירע תהליך כזה כתוצאה מגורם חיצוני. תוך תריסר שנים קלטה המדינה קרוב למיליון וחצי עולים חדשים, רובם מארצות העוני. המונים אלה של העליה ההמונית, המהתים עתה שני שלישים של האוכלוסיה, רחוקים מלהיות חברה מאורגנת, ציבור של אזרחים אחראיים. באותה מידה הם רחוקים עדיין מהכנת הבעיות העמוקות של הארץ. כך נוצרו שני הקטבים: שליטי-חיד המוקף נערי-חצר, והמון מפורר שעדיין לא התגבש. מישאליהעם היה הקשר האידיאלי בין השניים — קשר שפירושו דיקטטורה נפוליאונית מוב-הקת, בנוסח ישראלי.

על מה ידרש ההמון להביע מחר את דעתו, אם יבצע דויד בן-גוריון את הרעיון שהחל גובט בו?

למשל: על שיטת הבחירות. הטכניקה של בחירות היא אחת הבעיות המסובכות ביותר בחיי הציבור. כדי להכריע בה, יש להתמצא היטב בבעיות דמוגרפיות, סטטיסטיקות, פסיכוספולטיות וקונסטרוקטיונוליות. חברי-הכנסת, שכמעט כולם עסקי-מפלגות מקצועיים, בקאים בכגון אלה. מה יודע על כך פועל-דחק בקריית-שמונה, נחנחי באשקלון, ואפילו מלצר בתל-אביב?

בעיית המישל הצבאי מתאימה עוד פחות לאחירה ההיסטרית של מישאליהעם. מה יודע האיש הפשוט על נתוני-הבטחון הסודיים (שעצם ההתעניינות בהם היא בחזקת ריגול חמור)? האם הוא יכול לדעת כי החלק החשוב ביותר של מנגנון-החוץ הביע זומן את דעתו שהמימשל הצבאי מפריע לבטחון ולמלחמה בריגול? האם הוא יודע בכלל מה המצב בכפר ערבי, ולאילו מטרות מפלגתיות וכלכליות מנוצלות הסמכויות ה"בטחוניות" של המימשל?

לא, האיש הפשוט אינו יודע, וגם אינו יכול לדעת. האחירה של מישאליהעם אינה נוחה להשכלה. הרדיו הבן-גוריוני יפציץ אותו בתעמולה לאומנית קיצונית, יסית אותו נגד האזרחים הערביים. האינטרסנטים של הממשל יפנו אל האינסטינקטים השפלים ביותר של שינאה ופחד. בימים האחרונים לפני ההצבעה יתגלו עשרות מרגלים נוראים, ותינתן פרסומת צורמת-אוזניים לכל תקרית זעירה בגבול.

הכרעה לאומית? "דמוקרטיה ישירה" שטויות. זה לא יהיה מישאליהעם. זה יהיה מישאליהעם.

להשיג כבר היום!



להנאתך ולהנאת ילדיך

ממולא בקרם - מצופה בשוקולד

מטעמי "ארטיק" לימי החורף

בקיסקים ובחנויות מכולה מובחרים

בשורה טובה

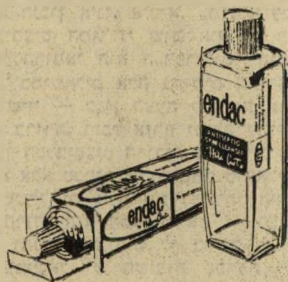
... לצעירים הסובלים מפצעים בעור מניהם או מניהום-העור, יש בשורה משמחת: קרם הפנים הנפלא פ'14, מתוך צרת קליאה, עוזר להתגבר על תופעות אלה. פ'14 חודר עמוק לנקבוביות עור הפנים, מנקה אותן מבלי לשמנון, וכעבור זמן קצר אפשר לראות את התוצאות המשמחות. דרשו עוד היום בבית המרקחת או בתמרוקיה את קרם הפנים פ'14. כדאי לזכור כי פ'14 ניתן לשימוש בכל שעות היום, הואיל והוא בלתי נראה לעין.

התחנה ליעוץ בשאלות מין ונשואין

פתיחה בכל יום שני וחמישי בבית הבריאות שטראוס, רחוב בלפור 14, ת"א. חדר מספר 7, בין השעות 6 - 8 בערב.

endac מחסל

פגמי בגרות



מחדושי מעבדות

Helene Curtis

אנדק בשפופרת בגוון - עור הפנים

אנדק טוניק מי הפנים לנקוי עמוק

